

Κοίτα ψηλά

Αγροτικός Αστέρας

να αγαπάς
και να αγαπιέσαι

σε
ρυθμούς
πενταήμερης

κουβεντιάζοντας
με τον διευθυντή μας

«Πήγα, η μάνα, στη Ρόδο με jogging!»

Όταν έλεγα στο «Κοίτα ψηλά 1» την προηγούμενη φορά ότι θα τρέχω μαζί σας και κουράγιο και σας αγαπώ, δεν είχα βγάλει το κοστολόγιο για 2 τεύχη γραψίματα.

Είπα, μια διαδρομή είναι, αντέχω! Ο manager όμως των παιδιών του λυκείου ξανάρισε την πρόταση στο τραπέζι... Ξανακοίτα ψηλά. Κοιτάζω, και τι να δω!

28 Μαρτίου 2006 στο ημερολόγιο, τόσο μα τόσο κοντά στην πενταήμερη (δόκιμος όρος). Έγινε η μάνα ανήμερη!

Μαζεύω απ' τις απλώστρες τα τσολιαδίστικα, τα φουλάρια της παρέλασης... και πλένω κι απλώνω...

Έβρεξε «άμα» και «αν» και 'γω θα κάτσω στη Θεσσαλονίκη; Υπολόγισα, πόσα θα δώσω στο λογαριασμό του κινητού να ψάχνω να τη βρω όταν θα με ζώνουν τα φίδια. Πόσα θα δώσω για καμένα μαγειρέματα, στο φαΐ θα 'χω το νου μου εγώ; Δηλαδή, θα τον έχω αλλά τότε θα ξοδεύω και για μεσογειακά Goody's. Σε λαμπάδες; Άλλο έξοδο γιατί θα τις χρειαστώ τις προσευχές και ενισχυμένες! Το παιδί μου μεγάλωσε, μεγάλωσαν και τα Κύριε ελέησον!

Για, άμα έχει κρύο και άμα κάνει ζέστη... για όταν χρειαστεί σπορτέξ, για άμα τη ρίξουν στη πισίνα, Παναγιά μου το παιδί μου!

Κάτι τέτοιες ώρες πόσο θα ήθελα να έχω σόι στη Ρόδο. Μια ξαδέρφη, ένα μπατζανάκη, κάποιον στα γειτονικά νησιά, στη Σύμη, στα παράλια της Μικρασίας. Μόνο για μένα και το παιδί μου κλείσανε τα σύνορα της αγάπης;

Ε! δεν το πιστεύω... Πως το είχα ξεχάσει μια ιδέα όλο φως. Θα της πω... Έχω τάμα στη Σύμη, στο προσκύνημα του Πανορμίτη. Να πάω με την πρώτη ευκαιρία στη βοτσαλωτή αυλή του. Τι να κάνω παιδί μου; Αυτή είναι η πρώτη ευκαιρία. Ας πηγαίνατε στη Θάσο να μην ερχόμουν!!!

Λάθη του κόσμου

Καθίστε κάπου βολικά. Πάρτε μία coca cola, ένα chocolate chip cookie. Στην συνέχεια πάρτε ένα post it, αυτά τα κίτρινα χαρτάκια για τις σημειώσεις και γράψτε με κεφαλαία γράμματα: Τα λάθη είναι χρήσιμα.

Ίσως θα το έχετε ακούσει πάλι, βάζω στοίχημα ότι μισείτε την ιδέα να τα κάνετε θάλασσα και να ντροπιάζετε μπροστά στους άλλους και είναι απόλυτα κατανοητό. Ωστόσο, ένα λάθος θα μπορούσε να είναι τόσο πολύτιμο, τόσο σπουδαίο, τόσο αξιομνημόνευτο ή ακόμα τόσο νόστιμο που να έγραφε τη δική του ιστορία.

Όλοι ξέρετε, για παράδειγμα, ότι ο Χριστόφορος Κολόμβος ήθελε να ταξιδεύσει προς την Ασία και όχι προς την Αμερική!

Τι θα γινόταν η σταχτοπούτα εάν δεν της γλιστρούσε το γυάλινο γοβάκι της; (Επί τη ευκαιρία, γνωρίζετε ότι η πραγματική ιστορία αναφέρετε σε τρίχινο παπούτσι και όχι σε γυάλινο;)

Ένας Γάλλος συγγραφέας έκανε το λάθος και έγραψε το παραμύθι της σταχτοπούτας γύρω στα 1967, συγχέοντας δύο συνώνυμα *vair*, μια παλιά γαλλική λέξη για το τρίχινο (γούνινο) και το *verre*, το οποίο στα γαλλικά σημαίνει γυάλινο.

Αλλά, όπως και να έχει, ήταν ένα πολύ τρυφερό λάθος, δημιουργώντας μια ρομαντική ιστορία και σίγουρα πιο φινετσάτη.

Και τώρα από 'κει που ξεκινήσαμε.

Coca cola, chocolate chip cookie και κίτρινα post-it.

Αναρωτηθήκατε γιατί σας προσκάλεσα από την αρχή να κάνετε όσα σας πρότεινα;

Ακριβώς γιατί και η κόκα κόλα και τα μπισκοτάκια με κομματάκια σοκολάτας υπήρξαν ένα γλυκό λάθος. Όσο για τα post-it, ήταν μια απλή αποτυχία!

Ένα βράδυ του 1930, η πανδοχέας Ρουθ Γουέικφιλντ έψηνε μπισκότα βουτύρου χρησιμοποιώντας μια παλιά συνταγή από την εποχή ακόμη των αποικιών. Έσπασε ένα κομμάτι σοκολάτας Nestle και τα κομματάκια τα έριξε μέσα στο βούτυρο να

λιώσουν.

Όταν αποφάσισε ότι ήταν ώρα να τα βγάλει από το φούρνο, με έκπληξη διαπίστωσε ότι τα μπισκότα είχαν φουσκώσει και διάστικτα κομματάκια σοκολάτας κοσμούσαν την επιφάνεια. Τα

πρώτα chocolate chip cookie είχαν μπει κιόλας στη ζωή μας! Το λάθος της μετατράπηκε σε ένα από τα πιο αγαπημένα μπισκότα όλων των εποχών.

Η κόκα κόλα ήταν αποτέλεσμα ενός νοστιμότατου ατυχήματος. Το 1886, ο φαρμακοποιός Τζον Πέμπερτον παρασκεύαζε ένα θεραπευτικό σιρόπι σε μια μπρούτζινη χύτρα ανασηκώνοντάς την πάνω στη φωτιά και ανακατεύοντάς τη με ένα κουπί. Όταν θεώρησε ότι είχε τελειώσει, πίστευε ότι τελικά είχε δημιουργήσει ένα εξαιρετικά τονωτικό ποτό για ανθρώπους που ένοιωθαν κουρασμένοι, νευρικοί ή

Κοίτα ψηλά 3

Εφηβεία: μια ρύτρωση, μια εκδίκηση της φύσης ή απλώς ένα δύσκολο σύννεφο της ζωής που κάποτε περνάει; Κανείς δεν ξέρει και ειδικρινά δε νομίζω ότι υπάρχει έφηβος που μπορεί να ξέρει. Όλοι ή έστω οι περισσότεροι δέχουν να ξεμύχουν αητιά ποιος μπορεί; (όποιος μπορείς να τον παρακαλούσα να μου πει πως το ξεπέρασε ανώδυνα). Πολλοί γινώδουν ότι πνίγονται και πιστεύουν ότι κανείς δεν μπορεί να τους βγάλει από την «κόλαση» που ζούνε! Δεν είναι οι μόνοι που περνάνε την περίοδο της εφηβείας. Μην ξεχνάμε ότι και ο Αδάμ και Εύα πέρασαν εφηβεία! Πολλοί γινώδουν ότι η εφηβεία είναι η καταστροφή του· αυτοί οι έφηβοι πρέπει να καταλάβουν ότι η εφηβεία είναι κάτι το πραγματικό και

Δεν νομίζω ότι η εφηβεία έχει οριακό. Αν ανοίξει κανείς την «Τραυματική του Τριανταφυλλίδη», θα διαβάσει: εφηβική ηλικία, νεότητα, ήβη. Ένας γενικός οριακός που δε βοηθάει κανέναν. Είναι μια περίοδος της ζωής που σίγουρα θα βρεθείς στο απόγειο των συναισθημάτων σου. Δεν έχει κριτήρια: από τα 13 (περίπου) ως τα... (όποτε γινώσει κανείς ενήλικας)! Δύσκολα καταλαβαίνει κανείς τους

εφήβους εκτός αν είναι ο ίδιος έφηβος. Όπως είπα και πιο πριν, οι περισσότεροι πιστεύουν ότι ζουν μια κόλαση που προσπαδούν να πιαστούν από κάπου με την ελπίδα ότι θα «σωθούν».

Ας δούμε τα πράγματα με λίγη αντικειμενικότητα. Πιστεύουμε ότι είμαστε μεγάλοι για να διασκεδάζουμε πιο πολύ, να βγαίνουμε πιο πολύ, αητιά κανένας έφηβος δεν μπορεί να πάρει μια ποσότητα ευδυνών μεγαλύτερη από αυτήν που είχαμε όταν ήμασταν μικρότεροι.

Ο φόβος για τις περισσότερες ευδύνες είναι απόλυτα δικαιολογημένος επειδή η εφηβεία είναι μια ηλικία ανάμεσα στο ανήλικο και στο ενήλικο, ανάμεσα στην υπευθυνότητα και την ανευθυνότητα. Κανένας έφηβος δεν ξέρει πώς να σκεφτεί, σαν το αδύο παιδάκι ή σαν το έμπειρο ενήλικα;

Μια δύσβατη περίοδος της ζωής που ο κάθε έφηβος φοβάται ότι είναι εκτεθειμένος. Πιστεύει ότι η κάθε κίνηση του πρέπει να είναι μετρημένη για να μην προσβληθεί ή πληγωθεί κανείς.

Οι «μεγάλοι» πιστεύουν ότι η σημερινή νεολαία δίνει συνέχεια αγαρμές για αρνητικά σχόλια και οποιαδήποτε κίνηση τους είναι γέννημα μιας πονηρής φαντασίας. Οι περισσότεροι ενήλικες συζητιούνται σαν εκείνοι να μην πέρασαν εφηβεία! Κάτι σαν τη μια μέρα έβλεπαν κινούμενα σχέδια και την άλλη μέρα έχτιαχναν παστίτσιο ή αγάρευαν στα δικαστήρια!

Από τους έφηβους ζητούν να καταλάβουν ότι μεγαλώνουν ενώ οι ίδιοι δε μπορούν να καταλάβουν ότι όλα έχουν αηλιάξει! Ο καδένας πιστεύει, τόσο οι ενήλικες όσο και έφηβοι, ότι η εποχή που ζει είναι δυσκολότερη από τις προηγούμενες ή τις επόμενες. **ΗΡΕΜΙΑ!** Ζούμε στον 21^ο αιώνα, είναι λογικό να υπάρχουν αντιπαραθέσεις. Με λίγη υπομονή όλα μπορούν να ξεπεραστούν.

Αν έχεις σκέψεις,
ιδέες και
προβληματισμούς
για το «**Κοίτα ψηλά**».

Αν η παρέα σου
βρίσκει έξυπνο
το χιούμορ σου,
τότε:

Τόλμησε

και πέρνα
από την Κατακόμβη
κάποιο Σαββατόβραδο
γύρω στις 7 για να πούμε!
Ή στείλε μήνυμα
στο info@xneke.gr
για το «**Κοίτα ψηλά**»

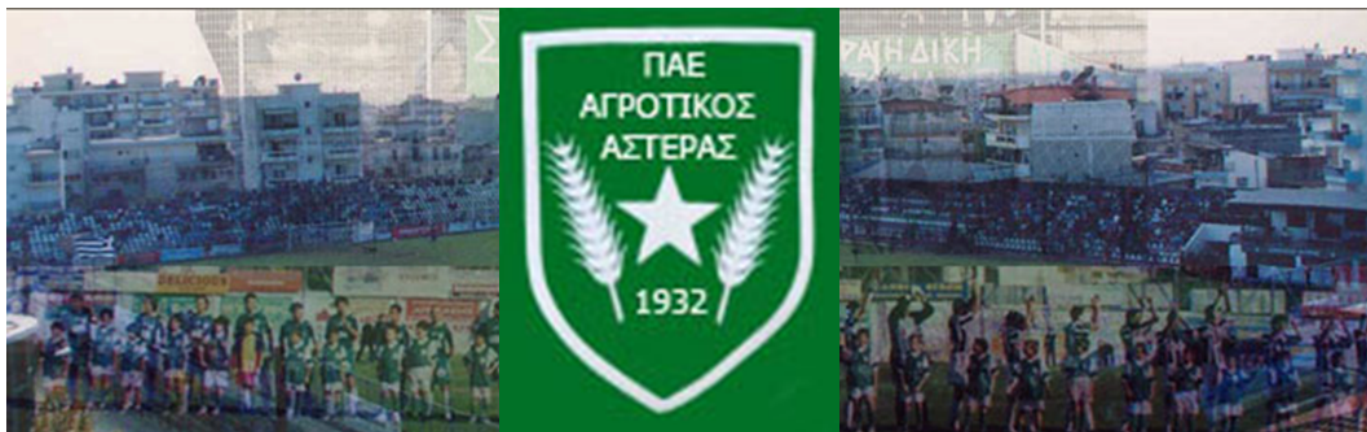
Πάντως κάποιοι τόλμησαν και
δεν έχασαν!!!

Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν:

Νίκος Οικονόμου
Κυριάκος Πολυχρονιάδης
Χρήστος Πανταζής
Αντώνης Καφαλίδης
Λίνα Κατερίνη
Γιώργος Καρυπίδης
Μαρία Κουμπουρέλου
Φοίβος Παπαποστόλου
Ευαγγελία Χατζή
Παύλος Δεσσιδής
Αθηνά Μπούτλη
Ελένη Μπαμπαλιάρη
Πρεσβυτέρα Γεωργία
Αντώνης Χατζηιωσιφίδης

Ευχαριστίες... στη Γραμματεία της Κατακόμβης!

Κοίτα ψηλά 5

...ξανά προς τη δόξα!!!

Στην δεκαετία του '80 στον Εύοσμο όταν στο μυαλό σου είχες την ημέρα Κυριακή αυτό σε οδηγούσε σε ένα όνομα: **«Αγροτικός Αστέρας»**. Αφότου σχολούσε η εκκλησία, όπου και να πήγαινες ένα πράγμα θα άκουγες από τους Ευοσμίτες, με τι σκορ θα κερδίσει ο Αστέρας και όχι αν θα κέρδιζε, γιατί αυτό ήταν αυτονόητο! Σήμερα η ομάδα ακούγεται και πάλι μετά

από πολλά χρόνια με θαυμασμό από το Σουφλί μέχρι την Ρόδο· αυτό και μόνο φτάνει!

Από τον Γούσιο, τον Γυφτάκη, τον Ζαρογιάννη και τον Κολώνη τότε, μέχρι Κυζερίδη, Σακελλαρίδη, και Ιορδανίδη φέτος. Μετά από πολλά χρόνια από την δεκαετία του '80 - όπου μεσουρανούσε στην Β' Εθνική - το θηρίο ξύπνησε και ο Αστέρας είναι έτοιμος να επανέλθει σε πρωταγωνιστικό ρόλο.

Με μια ξέφρενη πορεία, φτάνοντας στα ημιτελικά του Κυπέλλου Ελλάδος αλλά και στην κορυφή του Βορείου Ομίλου της Γ' Εθνικής, διεκδικώντας την άνοδο του στην Β' Εθνική, επιστρέφει στη θέση που του ταιριάζει, την Πρώτη.

Κοίτα ψηλά 6

Από την άλλη μεριά, ο κόσμος του Αστέρα βλέποντας όλη αυτή την προσπάθεια που γίνεται από την ομάδα έχει επανέλθει και βοηθάει, όχι μόνο στα εντός έδρας παιχνίδια αλλά και στα εκτός. Με την βοήθεια αυτή του κόσμου, η ομάδα μπορεί να πάει ακόμα καλύτερα από την ένδοξη δεκαετία του '80. Και έχει τα φόντα να το κάνει.

Το απέδειξε άλλωστε με την πορεία του μέχρι τα ημιτελικά του κυπέλλου, που για να φτάσει ως εκεί απέκλεισε μεγάλες ομάδες όπως την Καστοριά,

τον Εργοτελή αλλά ακόμα και τον μεγάλο ΠΑΟΚ. Ακόμα και στον ημιτελικό, δε φοβήθηκε την ΑΕΚ αλλά την κοίταζε στα μάτια δείχνοντας πνεύμα νικητή. Όσο για το πρωτάθλημα στο οποίο πρωταγωνιστεί και μόνο που είναι πάνω από μια μεγάλη ομάδα με τεραστία ιστορία, όπως είναι ο ΠΑΣ Γιάννενα με παρουσία στην Α' Εθνική, αυτό λέει πολλά. Ευχόμαστε και πιστεύουμε να συνεχίσει έτσι και να βρεθεί στην θέση που του αρμόζει, στην κορυφή, με την επάνοδο στη Β' εθνική.

ΕΤΟΙΜΑΖΩ ΤΑΞΙΔΙ ΣΕ ΡΥΘΜΟΥΣ ΠΕΝΤΑΗΜΕΡΗΣ

Ετοιμάζω ταξίδι μοναχά για πάρτι μου! Μόνο; Όχι και μόνο! Και για τη Μαρία και τον Κώστα και τον Νίκο και τη Γιώτα... Όλοι για έναν και ένας για όλους!! Πενταήμερη, βλέπεις, στη Ρόδο και όχι σε κανένα ξενοδοχείο ο,τι κι ό,τι· στο Hilton, παρακαλώ, πέντε αστέρων και υπέρ λουξ. Όχι παίζουμε!

Μετά από δύο χρόνια απραξίας, ξυπνά ξανά το ομαδικό, σχολικό, εκδρομικό πνεύμα. Οι βαλίτσες κατέβηκαν ήδη, ξεσκονίστηκαν και είναι έτοιμες να γεμίσουν με τη νέα συλλογή της Max Factor αλλά και με ό,τι πιο καινούριο προστάζει η μόδα της άνοιξης. Και τρέχουμε όλοι να ψωνίσουμε για την εκδρομή - μην τύχει και μας δουν οι Ροδίτες και μας κακοχαρακτηρίσουν! Χώρια τα πέντε ζευγάρια παπούτσια, οι αφροί για τα μαλλιά και τα πιστολάκια! Και όλα αυτά πρέπει να χωρέσουν σε μια βαλίτσα που να ζυγίζει το πολύ 20

Βέβαια, Το απολύτως απαραίτητο κρίνεται το concealer! Πώς θα καλύψουμε τους μαύρους κύκλους με τόσα ξενύχτια και αϋπνίες; Όμως το φετίχ της εκδρομής είναι άλλο: οι σατέν πιτζάμες. Γυρνάμε ένα - ένα τα μαγαζιά της Τσιμισκή για να εκπληρώσουμε τον διακαή μας πόθο, αλλά μάταια γιατί όλες έχουν τελειώσει!

Κάπου εδώ νομίζω πως ο εκπαιδευτικός χαρακτήρας που επιμένουμε να λέμε ότι έχει η εκδρομή ολοκληρώθηκε. Μία εβδομάδα πριν την εκδρομή κι εμείς έχουμε πετάξει ήδη και κάνουμε μπάνιο στην πισίνα του ξενοδοχείου (αν και απαγορεύεται)! Μετράμε και τις μέρες αντίστροφα: τέσσερις και σήμερα, τρεις και σήμερα... Η Ρόδος είναι το μόνο θέμα συζήτησης αποκλειστικά εδώ και καιρό. Βέβαια ακούμε και για τα τεραστίως σημασίας ιστορικά μνημεία τα οποία έχει η Ρόδος, αλλά ποιος θα δώσει τη δέουσα προσοχή μετά από μισή ώρα ύπνο και το κεφάλι του βαρύ; Ποια Φιλήρημος και ποια Κάμειρος; Σαφώς και θα τραβήξουμε φωτογραφίες στα μνημεία, αλλά μέχρι εκεί! Σ'αυτά ας πάει η μάνα μου με jogging...

Κοίτα ψηλά 8

Κουβεντιάζοντας με τον διευθυντή μας...

Καθώς ετοιμάζαμε το δεύτερο τεύχος του “Κοίτα Ψηλά” ψάχναμε το πρόσωπο της επόμενης συνέντευξης. Μέχρι που κάποιος έριξε την ιδέα: ρε παιδιά, από τους διευθυντές των λυκείων μας. (Σ’ αυτό το τεύχος φιλοξενούμενος ο κ. Τσοχατζής διευθυντής του 1ου Ε.Λ. σε επόμενα τεύχη και οι υπόλοιποι...). Η σκέψη μας άρεσε και οι πρώτες ερωτήσεις ήταν έτοιμες. Καταγωγή, χρόνια στην εκπαίδευση, γλώσσες, σχέση με τεχνολογία κ.α.. Τις ξαναδιαβάσαμε και απογοητευτήκαμε πριν ακόμα τον ρωτήσουμε. Εμείς θέλαμε κάτι πιο κοντά σε μας. Σκίσαμε το χαρτί και ξαναγράψαμε και τελικά

-Που θα θέλατε να ζείτε;

Στον παράδεισο, γιατί όχι.
Πλάκα κάνω... Σε ένα μέρος
που θα ήμουν ευτυχισμένος,
σε ένα μέρος όπου θα έκανα,
αλλά και θα κάνω κάτι καλό
για το κοινωνικό σύνολο

-Το όνομα <<Ζουμπουλία>>, τι σας θυμίζει;

Ένα λουλούδι. Εε, αν εννοείτε
για το σίριαλ, δεν το βλέπω.
Παρακολουθώ ειδήσεις,
κάποια ντοκιμαντέρ και
εκπομπές που έχουν να μου
δώσουν κάτι.

-Ποιος είναι ο αγαπημένος σας καλλιτέχνης;

Συμπαθώ πολλούς.
Παρακολουθώ τραγούδια και
παραστάσεις πολλών κυρίως
όμως κρατικό θέατρο. Μ’
αρέσει ο Νταλάρας αλλά και ο
Μάριος Φραγκούλης.

-Τι εκτιμάτε περισσότερο στους φίλους σας;

Την ειλικρίνεια, τη
συνεργασία και την
συναδελφικότητα. Απαιτώ την
ειλικρίνεια από κάποιους
ανθρώπους στους οποίους την
προσφέρω.

-Αν μπορούσατε αυτήν τη στιγμή να
ξεκλέψετε ένα τριήμερο, πού θα
πηγαίνατε;

Θα πήγαινα στο χωριό μου. Στο
κτήμα μου με τις κερασιές το οποίο
ευχαριστιέμαι περισσότερο δυο
φορές το χρόνο μια όταν ανθίζουν

-Τι φτιάχνει την διάθεση σας;

Ο καλός καιρός, η επιτυχία των
παιδιών μου (εννοώ των φυσικών
μου παιδιών αλλά και των
μαθητών μου), η συνάντηση με
κάποιους πετυχημένους μαθητές
μου από το παρελθόν αλλά και το
χαμόγελο τους.

-Πιστεύετε στον θεό;

Βεβαία πιστεύω! Άλλωστε
δεν υπάρχει άνθρωπος που
να μην πιστεύει σε θεό.

-Αν ήσασταν μαθητής σήμερα, θα
πηγαίνατε στην Πενταήμερη εκδρομή;

Όχι. Όχι γιατί δεν
προσφέρει τίποτα. Είναι
απλά μια ευκαιρία για να
δείξουμε στους άλλους ότι
δεν αξίζουμε εμείς.

-Υπάρχει ποινολόγιο και αν ναι σε
ποιον αριθμό βρίσκετε τώρα που
μιλάμε;

Βεβαίως και υπάρχει αλλά
δεν αριθμείται! Δεν θέλω,
αλλά και δεν συνηθίζω
όμως να στέλνω τους
μαθητές μου στο σύλλογο
των καθηγητών.

Μάθε να αγαπάς και να αγαπιέσαι...

Για να μπορέσεις ν' αγαπήσεις, πρέπει πρώτα ν' αγαπήσεις τον εαυτό σου. Αυτό σημαίνει πως πρώτα πρέπει να αποδεχτείς τον εαυτό σου, να τον αγαπήσεις γι' αυτό που είναι και όχι γι' αυτό που θα ήθελες να είναι. Πρέπει να εκτιμήσεις τα εσωτερικά και εξωτερικά σου χαρακτηριστικά. Να τα κάνεις μέλος σου και όχι να θες να τ' αψηλάξεις. Βέβαια αν τα αγαπήσεις πραγματικά θα θες και να τα βελτιώσεις για να ζήσεις εσύ καλύτερα και όχι γιατί το ήθελε ο άρρητοι. Μόνο αν αυτή η βελτίωση γίνει από αγάπη, τότε μόνο θα σου βγει σε καλό. Τι κι αν είσαι εγωιστής, δυναμικός, αγαθός, ενοχλητικός, κοντός, ψηλός, αδύνατος, παχουλός, άσχημος ή όμορφος, το θέμα είναι ν' αποδέχεσαι αυτό που είσαι χωρίς να ντρέπεσαι. Εξάλλου, μην ξεχνάς ότι η ομορφιά είναι υποκειμενική και κάτι το οποίο με τον χρόνο θα χαθεί. Ξέρω είναι δύσκολο ν' αγαπήσεις τα σπαστά μαλλιά σου που ποτέ δεν ξέρεις τι να τα κάνεις ή τα δύο παραπάνω κιλά που έχεις, γι' αυτό και θα χρειαστείς πολύ χρόνο για να αγαπήσεις τον εαυτό σου. Και εύχομαι να τα καταφέρεις γιατί μόνο τότε θα ξέρεις ποιο είναι το καλό για την ψυχική και σωματική σου υγεία, χωρίς να ρισκάρεις να τις θέσεις σε κίνδυνο.

Όσο δύσκολο είναι ν' αγαπήσεις τον εαυτό σου όπως είναι άρρητο τόσο δύσκολο και τόσο πολύ καιρό θα σου πάρει ν' αγαπήσεις κάποιον. Γι' αυτό ήθελε πολλοί, μεγαλύτεροι κυρίως, πως εμείς οι έφηβοι δεν έχουμε αγαπήσει και πως είναι πολύ δύσκολο ν' αγαπήσουμε.

Ίσως να μιλούν σωστά, ακόμα (φυσικά ούτε και οι ίδιοι κι ας είναι μεγαλύτεροι) αν σκεφτούμε πως δεν αγαπάμε εμάς τους ίδιους. Εφόσον δεν αγαπάμε τα δικά μας πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα, πως θα μπορέσουμε ν' αγαπήσουμε κάποιον με άρρητο χαρακτήρα και χαρακτηριστικά?! Είναι αδύνατον. Και αν ήθελε πως αγαπάμε κάποιον, κοροϊδεύουμε και εμάς και τον άρρητο. Γι' αυτό και ο κόσμος ήλει πως το «Σ' αγαπώ» είναι μια μεγάλης σημασία λέξη, που πρέπει να

προσέχουμε πότε και πού τη σέμε.

Λοιπόν αν προσπαθήσουμε να κάνουμε τα παραπάνω, ποσόν σύντομα θα αγαπηθούμε, ειδικά αν πρώτα αγαπήσουμε εμάς τις ίδιες. Διότι έτσι θα αποκτήσουμε αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία, όπου αυτό γεμίζει τις ψυχές μας και μας κάνει χαρούμενους, ευδιάθετους και ευτυχισμένους. Δηλαδή τα αγαθά, πνευματικά, που ζητάμε από τη ζωή.

Επομένως κάποιος που μας βλέπει αισιόδοξους θα θέλει να μας γνωρίσει, θα θέλει να μας αγαπήσει. Γιατί ποιος άνθρωπος θέλει έναν κακόκεφο και γκρινιάρη σύντροφο δίπλα του; Η ερώτηση είναι ρητορική και η απάντηση ευνόητη. Όλα λοιπόν ξεκινούν από εμάς, από μέσα μας, φτάνει να κατανοήσουμε πόσο σημαντικό είναι να αγαπήσουμε τον εαυτό μας, για να αγαπήσουν και οι άλλοι τον εαυτό μας. Φτάνει λοιπόν να μην έχουμε πρότυπα μας τα διάφορα 'μοντέλα ανθρώπων' που μας 'πλησάρουν' και ας προσπαθήσουμε να αναδειξουμε τα μειονεκτήματά μας. Καλή μας επιτυχία!

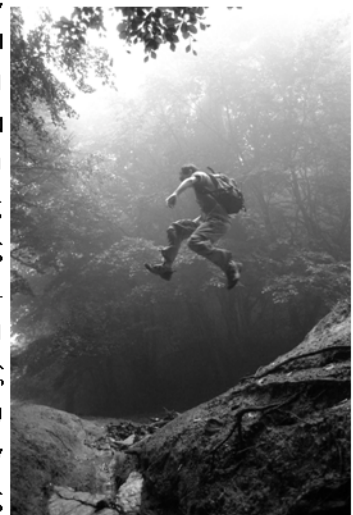
Ένα βουνό δίπλα στην πόλη

Σχολεία τέλοσ! Μη χαιρέστε! Μόνο για 15 μέρες. Δεν είναι άσχημο κι αυτό βέβαια. Ίσως οι περισσότεροι θα φύγετε στα χωριά σας. Σας φαντάζομαι... μαγειρίτσα της γιαγιάς, σουβλά και βόλτα στα γύρω βουνά. Εγώ πάντως θα μείνω Εύοσμο. Δεν το επέλεξα εγώ, αλλά το φροντιστήριο. Πάσχα στην πόλη λοιπόν. Ωραία, η κατάλληλη εποχή για μια κοντινή εξόρμηση στον Χορτιάτη, μιας και υπάρχει άφθονος ελεύθερος χρόνος τώρα στις διακοπές. Αλήθεια, αναρωπιέμαι πόσοι από το ένα εκατομμύριο κατοίκους της πόλης μας έχουν πάει κάποια εκδρομή σ' αυτό το όμορφο βουνό. Μετά τις σουβλές ή καλύτερα την επομένη κάντε μια βόλτα. Ο Χορτιάτης είναι κατάφυτος με τα πανύψηλα πλατάνια και πεύκα, τις καστανιές και ίσως θα συναντήσετε δεκάδες

ζωάκια (σκιουράκια, αλεπούδες, σαλαμάνδρες κτλ), ενώ στο ρυάκι που υπάρχει θα δείτε και βατράχια. Υπάρχει μια διαδρομή που ξεκινά 100 μέτρα πιο πάνω από το ομώνυμο χωριό, η οποία έχει άριστη σήμανση και κατευθύνει προς το καταφύγιο του

και μπορείς να βρεις ένα ζεστό πιάτο φασολάδας ή και λουκάνικα. Η διαδρομή είναι εύκολη και απολαυστική, καθώς δεν έχει μεγάλη υψομετρική διαφορά και είναι κατά κύριο μέρος μέσα σε δάσος ενώ στο αρχικό κομμάτι αξιοσημείωτο είναι ότι μπορείτε να θαυμάσετε από ψηλά, μέσα από τα ξέφωτα, τη λίμνη του Λαγκαδά. Η διάρκεια της διαδρομής είναι περίπου 45-60 λεπτά, ανάλογα με τη φυσική κατάσταση του καθενός. Νερό στη διαδρομή θα βρείτε καθώς υπάρχουν κάποιες βρύσες οι οποίες όμως πολλές φορές είναι εκτός λειτουργίας, γι' αυτό καλύτερα να έχει ο καθένας λίγο νερό μαζί του. Αν κάποιος δεν είναι πολύ του περπατήματος και του αρέσει ο δίκυκλισμός, σίγουρα θα βρει αυτό που ψάχνει κάθε αναβάτης για εκτός δρόμου διαδρομές στους δεκάδες χωματόδρομους. Αυτό που πρέπει να προσέχει κανείς είναι τα σκυλιά που συνοδεύουν πολλές φορές πρόβατα.

Κοίτα ψηλά II

Life Is...

Ζωή Είναι...

...μία βόλτα με τους φίλους σου.
...ένα ταξίδι με την οικογένειά σου.
...το δώρο που πήρες στο φίλο σου για τα γενέθλιά του.
...το γέλιο που έριξαν οι περαστικοί όταν έβλεπαν εσένα και τους
 συμμαθητές σου στην τριήμερη να παίζετε κονηχινό!
...το βιβλίο που διάβασες και δε θα ξεχάσεις ποτέ.
...η χαρά της φιλίας σου μόλις της είπες ότι πήρες 20 στην άλγεβρα.
...το 20 που πήρες στην άλγεβρα! ;)
...το αγαπημένο σου τραγούδι στη διαπασών.

...να είσαι ο εαυτός σου και **να το ξέρεις**.
...να ξέρεις ότι **θέλεις να ζήσεις** κι όχι ότι πρέπει.
...να μη φοβάσαι να μιλήσεις, έχεις τη δυνατότητα να ακουστείς.
...να μην χρειάζεται να ντρέπεσαι για την αρνητική άποψη που έχεις κατά του
τοιγάρου ή των ναρκωτικών. Η ζωή είναι δική σου, σου **ανήκει!**
...να ξέρεις ότι **μπορείς να σταθείς στα πόδια σου**.
...να μην αφήνεσαι στη ρουτίνα και την ιδέα του ότι "Ζούμε για να πεθάνουμε"...
 ... η ζωή είναι μικρή και αξίζει να εκμεταλλευτούμε την **κάθε στιγμή**.
...να μπορείς μετά από κάθε αποτυχία να σηκώνεσαι.
...να προσπαθείς πάντα για το καλύτερο.
...να ξέρεις ότι όλα γίνονται για κάποιο λόγο. Τίποτα και κανείς δεν πάει
χαμένος.
...να μη σταματάς να **ψάχνεις**, ν' ανακαλύπτεις καινούρια πράγματα.

"Όποιος ξοδεύει το σήμερα κλαίγοντας για το χθες, θα χάσει το αύριο κλαίγοντας
για το σήμερα"